

Nr 183.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1919 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts under sjätte huvudtiteln av statsverkspropositionen gjorda framställning angående ersättning till postsparbanken för dess bestyr med utbetalningar m. m. för riksförsäkringsanstalten.

(3:e avd.)

I den till riksdagen den 9 januari 1919 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov har Kungl. Maj:t, under åberopande av punkt 76 i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att på extra stat för år 1920 anvisa ett förslagsanslag av 47,740 kronor, att användas till ersättning åt postsparbanken för dess bestyr med uppbörd och utbetalningar m. m. för riksförsäkringsanstalten.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till sid. 283—286 i åberopade statsrådsprotokollet.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition beslöt 1902 års riksdag, i sammanhang med riksförsäkringsanstaltens inrättande, att från och med år 1903 finge till ersättningar åt postsparbanken för uppbörd av försäkringsavgifter och utbetalning av ersättningsbelopp för riksförsäkringsanstaltens räkning jämlikt lagen angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete den 5 juli 1901 årligen användas förslagsvis 20,000 kronor att utgå från arbetarförsäkringsfondens intressemedel.

Då 1908 års riksdag, på Kungl. Maj:ts framställning, beslöt anordna en särskild för fiskare avsedd försäkring, medgavs tillika, att de ökade kostnader, som kunde uppkomma för postsparbanken för dess bestyr med nämnda försäkring, finge utgå från det av riksdagen från arbetarförsäkringsfondens intressemedel till postsparbanken förslagsvis redan anvisade anslag.

Sedermera har riksdagen på extra stat för vart och ett av åren 1912—1919 anvisat särskilda förslagsanslag att användas till ersättning åt postsparbanken för dess bestyr med uppbörd och utbetalningar med mera för riks försäkringsanstalten. För sistnämnda år anvisades för ändamålet ett belopp av 48,000 kronor.

Den 14 juni 1917 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks försäkringsanstalten jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete. Genom denna förordning har stadgats, att uppbörden av dylika avgifter i regel skall ske i samband med den allmänna kronouppbörden och endast i vissa särskilt angivna fall genom postsparbanken.

Sedermera har Kungl. Maj:t den 21 december 1917 utfärdat bestämmelser angående sättet för utbetalning av ersättning enligt nyssnämnda lag. Enligt dessa bestämmelser erfordras ej postsparbankens medverkan för ifrågavarande utbetalningar.

Vidare har Kungl. Maj:t den 11 juni 1918 utfärdat en ny förordning angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, vilken förordning trätt i stället för kungörelsen i samma ämne av den 2 oktober 1908. Uppbörd av avgifter för fiskarförsäkringen sker genom postsparbanken. Utbetalning av ersättning skall åter numera verkställas av riks försäkringsanstalten.

Genom brev den 11 oktober 1918 har Kungl. Maj:t meddelat ändrade bestämmelser, att gälla från och med år 1918, i fråga om ersättning till postsparbanken för dess bestyr för riks försäkringsanstaltens räkning på grund av dels 1901 års olycksfallsersättningslag, 1908 års kungörelse om fiskarförsäkringen och förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, dels ock 1916 års olycksfallsförsäkringslag samt 1918 års förordning om fiskarförsäkringen; och äro dessa bestämmelser utfärdade i enlighet med de grunder, för vilka departementschefen vid avlåtande av Kungl. Maj:ts proposition nr 186 till 1918 års riksdag redogjorde i statsrådsprotokollet över civilärenden för den 8 mars 1918 och vilka av riksdagen lämnades utan erinran.

Då hädanefter uppbörd av avgifter enligt 1901 års olycksfallsersättningslag och 1908 års kungörelse om fiskarförsäkringen som regel icke vidare torde ifrågakomma samt förvaltningen av de enligt 1916 års lag och nyssnämnda 1918 års förordning fonderade medel ej åligger postsparbanken, komma postsparbankens åligganden i förevarande hänseende under år 1920 huvudsakligen att bli följande:

1) utbetalningar enligt 1901 års lag och 1908 års kungörelse om fiskarförsäkringen,

2) viss uppbörd enligt 1916 års lag samt uppbörd enligt 1918 års förordning om fiskarförsäkringen,

3) bestyr med förvaltningen av de jämlikt 1901 års lag och 1908 års kungörelse fonderade medel.

Härutöver åligger postsparbanken visst bestyr för riksförsäkringsanstaltens räkning på grund av 1909 års förordning om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Utskottets
yttrande.

I propositionen nr 391 till innevarande års riksdag angående gemensamt lönesystem samt lönereglring för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk har departementschefen i fråga om nu förevarande framställning anfört, att, därest på sätt i nämnda proposition förutsattes, ersättning till postanstaltens tjänstemän för dess bestyr med in- och utbetalningar för riksförsäkringsanstalten borttages, ändrade grunder för ersättning till postsparbanken för nämnda bestyr böra fastställas. Då emellertid dessa ändrade grunder skulle träda i tillämpning först den 1 juli 1920, hava de ansetts kunna underställas 1920 års riksdag. Någon ändring beträffande det för ändamålet äskade anslagsbeloppet har ej heller ansetts böra ifrågasättas, då den gottgörelse, som från anslaget utgår till postanstaltens tjänstemän, endast motsvarar en mindre del av de äskade medlen samt anslaget har förslagsanslags natur.

Under hänvisning till vad departementschefen sålunda anfört, varav följer, att, sedan berörda proposition numera av riksdagen bifallits, vad som ej av anslaget utgår intill den 1 juli 1920 kommer att besparas, får utskottet hemställa,

att riksdagen må på extra stat för år 1920 under sjätte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 47,740 kronor, att användas till ersättning åt postsparbanken för dess bestyr med uppbörd och utbetalningar m. m. för riksförsäkringsanstalten.

Stockholm den 26 maj 1919.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 182.